

Prekvapenia, ktoré sa páčia Bohu

*Pred Vianocami prišlo na audienciu 400 spievajúcich Tirolčanov
(Vatican Media)*

Prinášame plné znenie katechézy pápeža Františka pri generálnej audiencii v stredu 19. decembra v Aule Pavla VI. vo Vatikáne. Úvodom ku katechéze bolo čítanie z Jánovho evanjelia (Jn 1,9-12).

Plné znenie katechézy pápeža Františka

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

O šesť dní budú Vianoce. Stromčeky, ozdoby a svetielka nám všade pripomínajú, že aj tento rok bude oslava. Reklamná mašinéria pozýva k tomu, aby sme si vymieňali vždy nové darčeky s cieľom chystať si prekvapenia. Kladiem si však otázku: je toto oslava, ktorá sa páči Bohu? Aké Vianoce by chcel on, aké dary a aké prekvapenia?

Pozrime sa na prvé Vianoce v dejinách, aby sme odhalili, čo sa páči Bohu. Tie prvé Vianoce v dejinách boli *plné prekvapení*. Počnúc Máriou, ktorá bola snúbenicou Jozefa: prichádza anjel a mení jej život. Ako panna bude zároveň aj matkou. Pokračuje to Jozefom, povolaným byť otcom dieťaťa bez toho, aby ho splodil. Dieťaťa, ktoré – ako náhly zvrät deja – prichádza v tom najnevhodnejšom momente, čiže keď boli Mária a Jozef zasnúbení a podľa Zákona nemohli spolu žiť. Tvárou v tvár škandálu, zdravý rozum vtedajších čias pozýval Jozefa k tomu, aby zavrhol Máriu a zachránil si svoje dobré meno, avšak on, ktorý na to mal dokonca právo, prekvapuje: aby neškodil Márii, zamýšľa ju prepustiť potajomky, a to za cenu straty

vlastnej reputácie. Je tu aj ďalšie prekvapenie: Boh mu vo sne mení plány a žiada ho, aby Máriu prijal k sebe. Po Ježišovom narodení, keď už Jozef mal s rodinou svoje plány, opäť vo sne dostáva pokyn vstať a ísť do Egypta. Skrátka, Vianoce prinášajú neočakávané životné zmeny. A ak chceme prežívať Vianoce, musíme si otvoriť srdce a byť pripravení na prekvapenia, čiže na neočakávanú životnú zmenu.

Avšak tá najväčšia zmena prichádza v noci Pánovho narodenia: Najvyšší je maličkým dieťaťom. Božie Slovo je nemluvniatkom, čo doslovne znamená „neschopný hovoriť“. A tak sa Božie Slovo stáva „neschopným hovoriť“. Privítať Spasiteľa neprišli najvyšší predstavitelia tých čias a toho miesta, ani veľvyslanci. Boli to jednoduchí pastieri, ktorí, prekvapení anjelmi pri práci za noci, sa bez otáľania ponáhľajú. Kto by to bol očakával? Vianoce sú oslavou neslýchaných Božích vecí, alebo lepšie povedané, oslavou neslýchaného Boha, ktorý prevracia našu logiku a naše očakávania.

Mať Vianoce teda znamená prijať na zemi prekvapenia Neba. Nemôžeme žiť čisto pozemsky, keď Nebo prinieslo na svet svoje novosti. Vianoce otvárajú novú epochu, kde sa život neprogramuje, ale sa daruje; kde sa viac nežije pre seba, podľa vlastnej chuti, ale pre Boha; a s Bohom, pretože od Vianoc je Boh tým „Bohom-s-nami“, ktorý žije s nami, ktorý s nami kráča. Prežívať Vianoce znamená nechať sa otriast' ich prekvapivou novosťou. Ježišovo narodenie neponúka upokojujúce sálanie krbu, ale Božie zimomriavky, ktoré trasú dejinami. Vianoce sú víťazstvom pokory nad aroganciou, jednoduchosti nad oplývaním, ticha nad hlukom, modlitby nad „mojím časom“, Boha nad mojím ja.

Mať Vianoce znamená konať ako Ježiš, ktorý prišiel pre nás núdzných, a *zostúpiť* k tomu, kto nás potrebuje. Znamená to konať ako Mária: *dôverovať* v poddajnosti Bohu, aj bez toho, aby sme chápali, čo urobí. Mať Vianoce znamená konať tak, ako Jozef: *vstať*, aby sme uskutočnili to, čo chce Boh, aj keď to nie je podľa našich plánov. Svätý Jozef je prekvapivý: v evanjeliu nikdy neprehovorí, nie je tam ani jedno Jozefovo slovo; a Pán k nemu hovorí v tichu, hovorí k nemu práve v spánku. Vianoce znamenajú dať prednosť tichému hlasu Boha pred hrmotom konzumizmu. Ak budeme vedieť zotrvať v tichu pred jasličkami, Vianoce budú aj pre nás prekvapením, a nie už dávno videnou vecou. Zotrvať v tichu pred jasličkami: toto je pozvanie k Vianociam. Vyhrad' si trocha času, choď k jasličkám a zotrvaj v tichu. A budeš cítiť a vidieť prekvapenie.

Žiaľ, možno sa *splieť* v tom, čo *oslavujeme* a namiesto novostí Neba dať prednosť bežným pozemským veciam. Ak Vianoce zostanú len pekným tradičným sviatkom, kde sme v centre my a nie On, bude to premárnená príležitosť. Prosím vás, *nezosvetš'ujeme* Vianoce! Neodkladajme bokom Oslávenca, ako vtedy, keď «prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali» (Jn 1,11). Počnúc prvým adventným evanjeliom nás Pán vyzýva bdiť, keď žiada, aby naše srdcia neotťaželi «obžerstvom» a «starosťami

o tento život» (Lk 21,34). V týchto dňoch sa naháňame, možno tak, ako nikdy počas roku. Toto je však opak toho, čo chce Ježiš. Dávame to za vinu mnohým veciam, ktoré nám naplňajú dni, svetu, ktorý rýchlo beží. A predsa, Ježiš nevinil svet, ale žiadal nás, aby sme sa nedali vláčiť, aby sme celý čas bdeli a modlili sa (porov. v. 36).

Takže, *budú to Vianoce*, ak ako Jozef dáme priestor tichu; ak ako Mária, povieme Bohu „Hľa, tu som“; ak ako Ježiš budeme nablízku tomu, kto je sám; ak ako pastieri vyjdeme z našich ohrád, aby sme boli s Ježišom. *Budú to Vianoce*, ak nájdeme svetlo v chudobnej betlehemskej jaskyni. *Nebudú to Vianoce*, ak budeme hľadať žiarivé záblesky sveta, ak sa naplníme darčekom, obedmi a večerami, no nepomôžeme ani len jedinému chudobnému, ktorý sa podobá Bohu, pretože na Vianoce Boh prišiel ako chudobný.

Drahí bratia a sestry, prajem vám požehnané Vianoce, Vianoce bohaté na Ježišove prekvapenia! Možno sa budú zdať prekvapeniami nepohodlnými, no Bohu sa to páči takto. Ak sa ich chopíme, pripravíme sami sebe jedno úžasné prekvapenie. Každý z nás má v srdci schopnosť prekvapiť sa. Nechajme sa prekvapiť Ježišom počas týchto Vianoc.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk, jb-

19 decembra 2018, 15:01